

Î N C H E I E R E

24 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul -Valeriu Doagă
Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de societatea pe acțiuni “Bucuria” și de reprezentantul acesteia și a societății cu răspundere limitată “Bucuria pentru toți”, avocatul Maximov Veaceslav,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni “Bucuria” împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității, intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată “Bucuria pentru Toți” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015

c o n s t a ț ă:

La 21 octombrie 2014 SA “Bucuria” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității, intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată “Bucuria pentru Toți” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității nr. 108/14 din 28.07.2014 s-a constatat că imaginea ambalajului cutiei de bomboane “Cuconada” produsă de dînsa reprezintă instigare la discriminare pe criteriul de sex din care motive a fost obligată să i-a toate măsurile necesare pentru a sista utilizarea acestei imagini și a oricăror altor imagini cu caracter sexist în activitatea sa.

Consideră că, imaginea de pe cutie și forma reprezentată se pot observa mai multe imagini în dependență de imaginația fiecărei persoane, iar pretinsa instigare la discriminare este nefondată.

Susține că decizia nominalizată supra a fost adoptată de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității în lipsa cvorumului necesar prin ce s-a încălcat pct. 11 din Regulamentul Consiliului aprobat prin Legea nr. 298 din 21.12.2012.

Solicită repunerea în termen a acțiunii și anularea deciziei Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității nr. 108/14 din 28.07.2014.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chişinău din 03 aprilie 2015 s-a admis acţiunea, s-a repus în termenul de prescripţie cererea de chemare în judecată. S-a anulat decizia Consiliului pentru prevenirea şi eliminarea discriminării şi asigurării egalităţii nr. 108/14 din 28.07.2014 pornită prin autosesizare privind discriminarea pe criteriu de sex prin promovarea mesajului sexist în imaginea ambalajului cutiei de bomboane „Cuconada” de către SA “Bucuria”.

Prima instanţă a constatat că, repunerea în termen este justificată deoarece iniţial reclamanta a depus cererea de chemare în Curtea de Apel Chişinău, însă instanţa de apel a restituit cererea de chemare în judecată cu depăşirea termenului legal de 5 zile. Reieşind din faptul că încheierea de restituire a fost comunicată la 20.10.2014, iar adresarea în instanţa competentă a avut loc la 21.10.2014 prin urmare în speţă este justificată restabilirea termenului omis din motive întemeiate.

În privinţa fondului instanţa a reţinut că cele constatate în actul administrativ contestat se combat prin raportul de evaluare al satisfacţiei clienţilor în temeiul căreia s-a stabilit că referitor la designul cutiei a fost caracterizat drept foarte uşor de remarcat, ca atractiv, atrăgător, modern datorită paletelor largi de culori utilizate, iar perceperea imaginii şi imaginaţia se manifestă diferit la diverse persoane.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 08 septembrie 2015 s-a admis apelul declarat de Consiliul pentru prevenirea şi eliminarea discriminării şi asigurării egalităţii, s-a casat hotărîrea primei instanţe şi s-a adoptat o nouă hotărîre prin care cererea de repunere în termen a acţiunii a fost respinsă ca neîntemeiată, iar cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca tardivă.

Instanţa de apel a constatat că omiterea termenului de prescripţie extinctivă a avut loc din motive imputabile reclamantei care nu sunt susceptibile să justifice repunerea acestuia în termen.

La data de 05 octombrie 2015 SA “Bucuria” a declarat recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 08 septembrie 2015, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanţei de apel cu menţinerea hotărîrii primei instanţe.

În motivarea recursului a invocat că, prin depunerea cererii de chemare în judecată la instanţa de apel termenul de prescripţie a fost întrerupt şi a început a curge de la momentul primirii încheierii instanţei de apel prin care a fost restituită cererea de chemare în judecată – 20.10.2014.

Susţine că termenul de prescripţie a fost omis întemeiat şi la caz este pertinentă aplicarea art. 279 din Codul civil. Afirmă că actul administrativ contestat a fost adoptat în cadrul şedinţei Consiliului pentru prevenirea şi eliminarea discriminării şi asigurării egalităţii care nu a fost deliberativă, iar participarea autorului autosesizării pe cauza dată în cadrul adoptării actului administrativ contestat a influenţat opinia celorlalţi membri.

La data de 07 noiembrie 2015 reprezentantul SRL “Bucuria pentru toţi” şi SA “Bucuria”, avocatul Maximov Veaceslav a declarat recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 08 septembrie 2015, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanţei de apel cu menţinerea hotărîrii primei instanţe.

În motivarea recursului a menţionat că, decizia instanţei de apel este neîntemeiată şi pasibilă casării, iar prin respingerea cererii ca tardivă i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Consideră că, instanţa de apel incorect a decis asupra netemeinicii repunerii în termen şi curgerea termenului de procedură.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că recursurile au fost depuse în termen or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurențelor a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de valorificare a recursului.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recursuri precum că, prin depunerea cererii de chemare în judecată în instanța de apel a avut loc întreruperea termenului de prescripție extinctivă sunt

eronate și nu pot fi reținute deoarece potrivit art. 277 alin. (1) lit. a) din Codul civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit. La caz, instanța de apel nu a intentat un proces civil, dar a restituit cererea de chemare în judecată depusă cu încălcarea normelor de competență jurisdicțional-materială.

Nu pot fi reținute alegațiile recurenților axate pe fondul pricinii deoarece constatarea tardivității acțiunii împiedică instanța de recurs să purceadă la examinarea obiecțiilor de fond.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenții nu au invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererilor de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursuri nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de societatea pe acțiuni “Bucuria” și de reprezentantul acesteia și a societății cu răspundere limitată “Bucuria pentru toți”, avocatul Maximov Veaceslav ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de societatea pe acțiuni “Bucuria” și de reprezentantul acesteia și a societății cu răspundere limitată “Bucuria pentru toți”, avocatul Maximov Veaceslav se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat